

OTVORENO PISMO JAVNOSTI, MEDIJIMA I GRADONAČELNIKU TOMISLAVU TOMAŠEVIĆU

G. TOMAŠEVIĆU, ZAŠTO GRAD GURA CGO RESNIK DOK JOŠ NEMA JAVNE ODGOVORE O VODONOSNIKU, PFAS-u I GOTOVO 120.000 TONA GORIVA IZ OTPADA?

Zagreb, 3. rujna 2026.

Poštovane urednice i urednici, poštovane novinarke i novinari,

Građanska inicijativa RESPIRA ovim se otvorenim pismom obraća medijima, građanima Grada Zagreba i hrvatskoj javnosti zbog ozbiljnih otvorenih pitanja vezanih uz projekt Centra za gospodarenje otpadom Zagreb na lokaciji Resnik.

Istodobno su građani Grada Zagreba, uz podršku Građanske inicijative RESPIRA, Gradu Zagrebu i gradonačelniku Tomislavu Tomaševiću uputili službenu predstavku građana kojom traže numerirano, pisano i dokumentirano očitovanje na ključna pitanja o projektu. Zasebno je podnesen i zahtjev za pristup informacijama kojim se od Grada traže postojeći dokumenti, studije, ugovori, analize, stručne podloge i drugi materijalizirani podaci vezani uz CGO Zagreb.

Dakle, odgovore ne tražimo samo putem medija. Tražimo ih i službenim putem od Grada Zagreba.

Ovim otvorenim pismom ista pitanja stavljamo pred javnost jer smatramo da građani Zagreba imaju pravo znati na temelju kojih dokumenata, analiza i jamstava Grad nastavlja realizaciju jednog od najvećih i najskupljih infrastrukturnih projekata u Zagrebu.

Vrijeme je da se o Centru za gospodarenje otpadom Zagreb prestane govoriti jezikom političkog marketinga i počne govoriti jezikom činjenica. **Ovo više nije samo pitanje otpada. Ovo je pitanje vode koju pijemo, zdravlja građana, kvalitete života cijelog Zagreba i političke odgovornosti gradske vlasti na čelu s gradonačelnikom Tomislavom Tomaševićem.**

Gradonačelnik Tomašević CGO Zagreb predstavlja kao jedan od ključnih projekata svoje administracije. Grad je tijekom 2026. nastavio ubrzavati njegovu realizaciju i pokrenuo prethodno savjetovanje za javnu nabavu procijenjene vrijednosti 155 milijuna eura bez PDV-a. Upravo zato više nije dovoljno građanima ponavljati da će projekt biti moderan, zatvoren i siguran. Kada govorimo o projektu ovakvih razmjera, na ovakvoj lokaciji i s posljedicama koje će trajati desetljećima, građani imaju pravo tražiti dokaze, dokumente, konkretne ugovore i jasne odgovore.

Odgovornost za ovaj projekt, međutim, ne počinje s današnjom gradskom upravom. Projekt CGO-a na lokaciji Resnik razvijan je još za vrijeme gradonačelnika Milana Bandića. U srpnju 2018. u njegovoj nazočnosti potpisani su ugovori vezani uz izradu studijsko-projektne dokumentacije, a Grad Zagreb je kasnije naveo da je upravo Resnik lokacija za izgradnju CGO-a te da su 2019. sklopljeni ugovori za izradu dokumentacije. RESPIRA taj projekt smatra štetnim i odgovornost Bandićeve administracije za njegovo pokretanje i trasiranje mora ostati jasno zabilježena. Ali jednako tako mora biti jasno: današnja vlast projekt nije zaustavila niti temeljito preispitala, nego ga je preuzela, nastavila i dovela do konkretne faze realizacije.

CGO RESNIK SE PLANIRA PAR STOTINA METARA OD STAMBENIH OBJEKATA

U neposrednom i širem okruženju projekta nalaze se **Kozari Bok, Struge, Žitnjak, Petruševac, Resnik, Ivanja Reka, Novi Jelkovec, Jelkovec, Sesvetska Selnica, Sesvete, Donja Dubrava, Vukomerec, Brestje, Poljanice i cijeli istočni dio Zagreba.**

Ovdje se ne planira malo lokalno postrojenje. CGO Zagreb zamišljen je kao centar za obradu otpada Grada Zagreba i Zagrebačke županije. Zagrebačka županija ima 697 naselja te gradove poput Jastrebarskog, Ivanić-Grada, Svetog Ivana Zelina, Zaprešića, Samobora, Dugog Sela, Vrbovca, Svete Nedelje i Velike Gorice, uz cijeli Grad Zagreb kao najveći izvor otpada.

Prema službenoj dokumentaciji, za 2029. godinu predviđen je ukupni ulaz od **347.994 tone otpada**, dok dokumentacija navodi i promet od čak **do 470 vozila dnevno**. Konačni Netehnički sažetak navodi da unutar jednog kilometra od lokacije **živi 5.645 stanovnika**, dok se najbliži stambeni objekti nalaze 378 metara sjeverno i **450 metara jugozapadno od zahvata**.. Radi se, dakle, o velikom centru za obradu stotina tisuća tona otpada godišnje, nekoliko stotina metara od prvih kuća.

GRAD GOVORI „BEZ NEUGODNIH MIRISA“, A SLUŽBENA DOKUMENTACIJA GOVORI O ŠIRENJU MIRISA DO TRI KILOMETRA

Posebno smatramo problematičnim način na koji se projekt predstavlja javnosti kada je riječ o neugodnim mirisima. Grad Zagreb projekt je javno predstavljao kao potpuno zatvoreno postrojenje „bez neugodnih mirisa“. Međutim, konačni Netehnički sažetak Studije navodi da je modeliranjem utvrđeno kako se neugodni mirisi mogu širiti do tri kilometra od CGO-a.

Gospodine Tomaševiću, građani imaju pravo pitati: je li CGO postrojenje „bez neugodnih mirisa“ ili se neugodni mirisi, prema službenom modeliranju, mogu širiti do tri kilometra?

Studija predviđa podtlak, biofiltre, skrubere, automatska vrata i druge tehničke mjere. Ali stanovnike ne zanima samo kako bi sustav trebao funkcionirati u savršenim projektnim uvjetima. Zanima nas kako će funkcionirati nakon deset, dvadeset ili trideset godina rada, što se događa u slučaju kvara, neadekvatnog održavanja, zastoja, ekstremnih vremenskih uvjeta ili problema s filtracijskim sustavima. Ako službena dokumentacija priznaje mogućnost širenja mirisa kilometrima od lokacije, onda građanima treba komunicirati punu sliku, a ne samo politički najugodniji dio poruke.

GOTOVO 120.000 TONA GORIVA IZ OTPADA GODIŠNJE – ALI DETALJNA ANALIZA KAMO ĆE ONO IĆI „NIJE PREDMET SUO-a“

Jedno od najozbiljnijih otvorenih pitanja cijelog projekta odnosi se na GIO, odnosno gorivo iz otpada. Prema službenom Rješenju Ministarstva, samo za 2029. godinu predviđena je proizvodnja 34.724 tone GIO 1 odnosno RDF-a te dodatnih 81.933 tone GIO 2 odnosno SRF-a. To znači da bi CGO Zagreb u jednoj godini proizveo ukupno 116.657 tona goriva iz otpada – gotovo 120 milijuna kilograma materijala koji mora negdje završiti.

U postupku javne rasprave izrijekom je postavljeno pitanje zašto nije procijenjena raspoloživost kapaciteta za termičku oporabu GIO 1 i GIO 2 u Hrvatskoj i Europskoj uniji, kao i rizik da RDF/SRF ostane bez plasmata. Službeni odgovor glasi: „Navedena analitika nije predmet SUO.“ Na drugom

mjestu dokumentacije navodi se da je na lokaciji predviđeno privremeno skladištenje izlaznih tokova do 30 dana, dok bi se njihovo daljnje gospodarenje trebalo rješavati dugoročnim ugovorima.

To možda proceduralno nije bilo predmet Studije, ali za građane i porezne obveznike itekako jest predmet projekta. Ako projektirate sustav koji će godišnje stvarati gotovo 120.000 tona goriva iz otpada, javnost ima pravo znati postoje li konkretni kapaciteti koji će taj materijal preuzeti, gdje se nalaze, koliki su, koliko će prijevoz i uporaba koštati te što se događa ako tržište ili ugovoreni preuzimatelj zakažu.

Može li Grad Zagreb danas javno pokazati gdje će završavati gotovo 120.000 tona GIO-a godišnje i pod kojim ugovornim uvjetima? Ako može, neka objavi podatke. Ako ne može, onda imamo ozbiljan problem s projektom koji je već ušao u fazu javne nabave vrijedne oko 155 milijuna eura bez PDV-a.

A SVE TO PLANIRA SE NA ZAGREBAČKOM VODONOSNIKU

Ovdje dolazimo do najvažnijeg pitanja cijelog projekta – vode. Konačni Netehnički sažetak Studije izriekom navodi da je područje zahvata dio zagrebačkog vodonosnika, ključnog za javnu vodoopskrbu. Ista dokumentacija navodi da je područje, prema kartama ugroženosti vodonosnika, vrlo osjetljivo na onečišćenje. Navodi se i da je rijeka Sava u izravnoj hidrauličkoj vezi s vodonosnikom te da se vodonosnik prihranjuje infiltracijom iz Save, oborina i susjednih vodonosnika.

Najbliža zona sanitarne zaštite izvorišta nalazi se samo približno **250 metara zapadno od zahvata**. To su činjenice koje bi, po našem mišljenju, morale biti u središtu svakog javnog predstavljanja ovog projekta.

Zagrebački vodonosnik nije infrastruktura koju možemo premjestiti, zamijeniti ili ponovno izgraditi ako se za dvadeset godina pokaže da smo pogriješili. Radi se o jednom od najvažnijih strateških prirodnih resursa Zagreba i Republike Hrvatske. Zato pitanje nije može li projekt zadovoljiti minimalne zakonske zahtjeve. Pitanje je zašto gradska vlast smatra razumnim upravo na području koje službena dokumentacija opisuje kao ključan vodonosnik i vrlo osjetljivo na onečišćenje smjestiti postrojenje kroz koje će godišnje prolaziti stotine tisuća tona različitih vrsta otpada.

PFAS – „VJEČNE KEMIČALIJE“ I PITANJE KOJE GRAD MORA JASNO ODGOVORITI

Posebnu zabrinutost izaziva pitanje PFAS-a, skupine iznimno postojanih kemijskih spojeva koji se često nazivaju „vječnim kemikalijama“. PFAS se nalaze u brojnim proizvodima svakodnevne uporabe i nakon što ti proizvodi postanu otpad ulaze u različite otpadne tokove. Ovo je izravno relevantno za CGO Zagreb. Sama Studija navodi da **GIO 2 nastaje rafinacijom otpada koji čine uglavnom neregiciklabilna plastika, papir, tekstil i slični materijali**. Europska komisija navodi da se PFAS mogu oslobađati kada proizvodi koji ih sadrže postanu otpad, dok znanstvena literatura i regulatorna tijela potvrđuju da se PFAS iz otpada mogu prenijeti u procjedne i otpadne vode.

Pregledali smo javno dostupno Rješenje Ministarstva, konačni Netehnički sažetak i objavljene odgovore na primjedbe javnosti. U tim ključnim dokumentima nismo pronašli PFAS kao izriekom naveden parametar redovitog monitoringa podzemnih voda. Rješenje propisuje praćenje razine i

kakvoće podzemnih voda na mreži piezometara sukladno uvjetima Hrvatskih voda, ali u toj odredbi PFAS nije posebno naveden.

Hoće li PFAS biti obavezan parametar redovitog monitoringa podzemnih voda oko CGO-a – DA ili NE?

Ako je odgovor da, tražimo da Grad javno objavi koje će se PFAS tvari analizirati, koliko često, na kojim piezometrima, koje će biti početno nulto stanje prije izgradnje te koje će vrijednosti pokrenuti dodatna ispitivanja ili interventne mjere. Ako je odgovor ne, tražimo stručno obrazloženje zašto se PFAS neće izrijekom pratiti uz projekt smješten na području koje sama Studija opisuje kao vrlo osjetljivo na onečišćenje i ključno za javnu vodoopskrbu.

GOSPIĆ POKAZUJE ZAŠTO JE PREVENTIVNI MONITORING PODZEMNIH VODA VAŽAN

Nedavni slučaj iz Gospića pokazuje zašto se pitanja otpada, PFAS-a i podzemnih voda ne mogu tretirati kao apstraktni scenariji. USKOK je 6. kolovoza 2026., zbog opravdanog interesa javnosti, omogućio uvid u nalaz i dopunu nalaza vještaka zaštite okoliša za industrijski kompleks u Bilajskoj 50, koje je po nalogu USKOK-a izradio Geotehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu.

U javno analiziranim rezultatima vještačenja za jednu nizvodnu bušotinu navodi se zbroj analiziranih PFAS-a od 200,5 ng/L. Važno je biti precizan: ta vrijednost ne predstavlja vodu iz slavina stanovnika Gospića. Gospić je upozorenje koliko su podzemne vode ranjiv resurs i koliko je važno identificirati i pratiti kontaminante prije nego što se pojavi problem, a ne tek kada ga već treba sanirati.

ZAŠTO SMO POKRENULI PETICIJU

Građanska inicijativa RESPIRA pokrenula je peticiju jer želimo odgovore o projektu o kojem i dalje postoje ovako ozbiljna otvorena pitanja. Zagreb mora riješiti problem otpada, ali činjenica da Jakuševac mora biti zatvoren ne znači da se svaki drugi projekt automatski mora prihvatiti kao dobar.

Peticijom tražimo zaustavljanje štetnog projekta CGO Resnik, neovisnu i stručnu reviziju Studije utjecaja na okoliš, potpuno transparentan i dokaziv plan upravljanja GIO-om, jasan sustav zaštite i monitoringa podzemnih voda uključujući PFAS te ozbiljno preispitivanje lokacije ovako velikog postrojenja.

Naša poruka nije da Zagreb ne smije rješavati otpad. Naša poruka je da rješavanje jednog problema ne smije stvoriti drugi koji ćemo desetljećima plaćati zdravljem, okolišem i kvalitetom života.

JAVNA I OTVORENA PITANJA GRADONAČELNIKU TOMISLAVU TOMAŠEVIĆU I GRADU ZAGREBU

Od Grada Zagreba ne tražimo općenite PR odgovore. Tražimo konkretne i numerirane odgovore na pitanja koja su izravno vezana uz službenu dokumentaciju projekta:

- 1. Zašto se CGO javnosti predstavlja kao postrojenje „bez neugodnih mirisa“, dok konačni Netehnički sažetak navodi da se neugodni mirisi prema modeliranju mogu širiti do tri kilometra?**

2. Može li Grad Zagreb danas javno objaviti konkretne preuzimatelje ili ugovorene kapacitete za 116.657 tona GIO-a godišnje, koliko službena dokumentacija predviđa već za 2029. godinu?
3. Ako konkretni ugovori još ne postoje, zašto se projekt ubrzava prije nego što je javnosti prikazan dokaziv i dugoročno održiv plan plasmana GIO-a?
4. Zašto analiza raspoloživih kapaciteta za termičku oporabu GIO-a u Hrvatskoj i Europskoj uniji nije bila predmet Studije utjecaja na okoliš?
5. Što se konkretno događa s GIO-om ako zbog tržišnog, logističkog ili ugovornog poremećaja predviđenih 30 dana privremenog skladištenja više nije dovoljno?
6. Zašto Grad smatra prihvatljivim ovako veliko postrojenje smjestiti na području koje službena dokumentacija opisuje kao dio zagrebačkog vodonosnika ključnog za javnu vodoopskrbu i vrlo osjetljivog na onečišćenje?
7. Zašto je za Grad prihvatljiva činjenica da se najbliža zona sanitarne zaštite izvorišta nalazi svega približno 250 metara od zahvata?
8. Hoće li PFAS biti obavezan parametar redovitog monitoringa podzemnih voda prije izgradnje i tijekom rada CGO-a – da ili ne?
9. Ako hoće, u kojem će dokumentu to biti izrijekom propisano i zašto PFAS nije posebno naveden kao parametar monitoringa u ključnim javno dostupnim dokumentima projekta? Ako neće, na temelju čega je donesena odluka da ga nije potrebno posebno pratiti?
10. Hoće li prije početka radova biti napravljeno javno dostupno nulto stanje PFAS-a i drugih relevantnih onečišćivala u podzemnim vodama, na mjernim točkama uzvodno i nizvodno od lokacije? Gdje će se točno nalaziti piezometri, koliko će ih biti, koji predstavljaju hidrogeološki uzvodne, a koji nizvodne kontrolne točke, kolika će biti učestalost uzorkovanja, granice kvantifikacije za pojedine PFAS spojeve i koja će izmjerena vrijednost automatski pokrenuti interventne mjere?
11. Hoće li rezultati monitoringa podzemnih voda biti kontinuirano javno dostupni građanima na internetu, bez potrebe za pojedinačnim zahtjevima za pristup informacijama?
12. Tko će institucionalno i financijski snositi odgovornost ako se nakon početka rada utvrdi onečišćenje podzemnih voda koje se može povezati s radom CGO-a?
13. Zašto Grad ide dalje s projektom procijenjene vrijednosti oko 155 milijuna eura bez PDV-a prije nego što su sva ova pitanja zatvorena konkretnim dokumentima, ugovorima i obvezama?
14. Je li gradonačelnik Tomislav Tomašević spreman prije početka izgradnje naručiti potpuno neovisnu stručnu reviziju Studije utjecaja na okoliš, od institucije koja nije sudjelovala u pripremi projekta?
15. Ako je Grad potpuno uvjeren da su projekt, lokacija i predložene mjere zaštite sigurni i kvalitetno analizirani, zašto bi se protivio takvoj neovisnoj reviziji?
16. Sama Studija navodi da, ako se izlazni tokovi ne mogu plasirati i skladišni kapaciteti se popune, može doći do prekida primanja otpada u CGO Zagreb. Ako se to dogodi, kamo će Grad Zagreb tada usmjeravati stotine tisuća tona otpada koje CGO treba zaprimati i postoji li za taj scenarij konkretan rezervni plan?
17. Službeni odgovori na primjedbe navode spremnik za opožarenu vodu kapaciteta 800 m³, ali istodobno priznaju da u Studiji nije detaljno prikazan proračun njegova kapaciteta i da će se detaljna analiza napraviti tek u kasnijoj fazi projektiranja. Na temelju kojeg je „worst case“ požarnog scenarija onda zaključeno da je 800 m³ dovoljno za zadržavanje kontaminirane vode i zaštitu vodonosnika?

18. Hoće li se PFAS redovito analizirati u **industrijskim otpadnim vodama CGO-a** prije i nakon lokalnog uređaja za pročišćavanje otpadnih voda te prije njihova ispuštanja u sustav javne odvodnje prema CUPOVZ-u? Ako neće, na temelju čega Grad može dokazati da se PFAS neće samo prenijeti iz CGO-a u drugi dio vodnog sustava?
19. Kako će program monitoringa podzemnih voda oko CGO-a biti usklađen s Direktivom (EU) 2026/805, kojom su u europski okvir standarda kakvoće podzemnih voda uvedeni parametri „Sum of PFAS“ i „Sum of 4 PFAS“, dok se države članice potiču i na praćenje parametra „PFAS Total“? Hoće li Grad navedene standarde i preporuke ugraditi u program monitoringa podzemnih voda CGO-a prije utvrđivanja nultog stanja i prije početka njegova rada?

ODGOVORNOST SE NE MOŽE PREBACIVATI S JEDNE UPRAVE NA DRUGU

Ne tvrdimo da je Tomislav Tomašević osmislio CGO Resnik. Nije. Projekt je politički i planski razvijan još za vrijeme Milana Bandića, čija administracija snosi odgovornost za njegovo pokretanje i trasiranje na ovoj lokaciji. Ali nakon promjene vlasti postojala je mogućnost da se projekt zaustavi, ponovno otvori pitanje lokacije i tehnologije te provede neovisna stručna revizija prije daljnjeg ulaganja javnog novca.

Današnja gradska vlast odabrala je drugi put. Projekt je nastavljen, 2024. je usvojena Studija izvedivosti, tijekom 2025. i 2026. vođeni su ključni okolišni i lokacijski postupci, a u lipnju 2026. pokrenuto je prethodno savjetovanje za nabavu projektiranja i izgradnje vrijednu 155 milijuna eura bez PDV-a. Time je sadašnja uprava preuzela političku odgovornost za nastavak i realizaciju projekta.

Bandić je ovaj projekt pokrenuo. Tomašević ga nije izmislio – ali je odlučio nastaviti ga, ubrzati ga i staviti svoj politički potpis na njegovu realizaciju. Od tog trenutka više nije dovoljno govoriti da je projekt naslijeđen. On je postao i projekt ove gradske vlasti, zajedno sa svom odgovornošću za njegove posljedice.

VODA I ZRAK GRAĐANA ZAGREBA NISU MJESTO ZA POLITIČKI EKSPERIMENT

To nisu pitanja političkih protivnika gradske vlasti. Ovo su pitanja ljudi koji će uz ovaj projekt živjeti desetljećima. Gradonačelnici dolaze i odlaze, mandati završavaju, izvođači se mijenjaju, tehnologije stare, a ugovori prestaju vrijediti. Građani Zagreba ostaju ovdje – s posljedicama odluka koje se donose danas. Zato smatramo da nijedna gradska vlast, pa ni ona koja se predstavlja kao zelena i ekološki osviještena, nema pravo od građana tražiti da joj jednostavno vjeruju na riječ kada se radi o vodi koju pijemo, zraku koji udišemo i kvaliteti života u gradu u kojem živimo. Ne tražimo političke slogane niti obećanja da će „sve biti u redu“. Tražimo dokumente, mjerenja, ugovore, neovisnu stručnu provjeru i jasno utvrđenu odgovornost.

Ako je projekt siguran i održiv, Grad to može dokazati. Ako ključni odgovori danas ne postoje, onda ih treba pronaći prije izgradnje – a ne nakon nje.

Hrvatska može promijeniti tehnologiju gospodarenja otpadom. Zagreb može promijeniti projekt, izvođača ili lokaciju. Političke odluke mogu se ispraviti. Zagrebački vodonosnik ne možemo zamijeniti.

Voda je jedan od najvažnijih prirodnih resursa Republike Hrvatske. Zdravlje građana, sigurnost javne vodoopskrbe i kvaliteta života cijelog Zagreba nisu prihvatljiva cijena za ubrzavanje bilo kojeg projekta.

A otvorena pitanja ne odnose se samo na vodonosnik. Ona se odnose i na moguće širenje neugodnih mirisa do tri kilometra, stotine kamiona i drugih vozila dnevno, buku i prometno opterećenje, gotovo 120.000 tona goriva iz otpada godišnje bez javno dokumentiranog i dokazivo osiguranog dugoročnog plasmana, monitoring PFAS-a, incidentne scenarije te ukupnu kvalitetu života stanovnika Zagreba.

Zato od gradonačelnika Tomislava Tomaševića i Grada Zagreba očekujemo da na ova pitanja odgovore javno, precizno i dokumentirano – ne RESPIRI, nego građanima Zagreba.

Građani Grada Zagreba, uz podršku Građanske inicijative RESPIRA, ista su pitanja uputili Gradu i službenim putem kroz predstavku građana, a zasebnim zahtjevom za pristup informacijama zatraženi su postojeći dokumenti, analize, ugovori i stručne podloge na kojima Grad temelji svoje odluke.

Sada očekujemo odgovore. **To nisu pitanja političkih protivnika gradske vlasti.** Ovo su pitanja ljudi koji će uz ovaj **projekt živjeti**

Gradonačelnik Tomašević ovaj projekt nije izmislio. Ali je, unatoč svim otvorenim pitanjima koja danas postoje, odlučio staviti svoj potpis na njegovo provođenje. Time je preuzeo i odgovornost za ono što slijedi. CGO Resnik nije zatvoren krug gospodarenja otpadom. CGO Resnik projekt je koji već za 2029. predviđa proizvodnju gotovo 120.000 tona GIO/RDF-SRF-a godišnje, dok javnosti još nije predložen dokumentirano osiguran dugoročni plasman tih količina. Projekt se istodobno planira na području zagrebačkog vodonosnika koji službena dokumentacija opisuje kao ključan za javnu vodoopskrbu i vrlo osjetljiv na onečišćenje.

Ako taj sustav zakaže, posljedice neće snositi ni gradonačelnik ni izvođači — nego građani Zagreba koji piju tu istu vodu.

Ako je Grad uvjeren da su lokacija, tehnologija i predviđene mjere zaštite sigurni, neka to **dokaže dokumentima.**

Jer ako se za deset, dvadeset ili trideset godina pokaže da je procjena bila pogrešna, posljedice neće snositi politički mandati ni izvođači koji su projekt gradili. Snosit će ih građani Zagreba koji će uz taj projekt živjeti i koristiti vodu iz istog zagrebačkog vodonosnika.

Građanska inicijativa RESPIRA

Građanska inicijativa RESPIRA
respira.com.hr

IZVORI

---

1. Ministarstvo zaštite okoliša i zelene tranzicije – službena stranica postupka procjene utjecaja na okoliš za CGO Zagreb (konačna Studija, Netehnički sažetak, Rješenje i odgovori na primjedbe javnosti). [Poveznica](#)
2. Konačni Netehnički sažetak Studije o utjecaju na okoliš za CGO Zagreb, 4. veljače 2026. – vodonosnik, zona sanitarne zaštite, udaljenosti stambenih objekata, promet i modeliranje mirisa. [Poveznica](#)
3. Rješenje Ministarstva od 30. siječnja 2026. – ulazni i izlazni tokovi, uključujući GIO/RDF/SRF te program praćenja podzemnih voda. [Poveznica](#)
4. Odgovori na primjedbe javnosti – CGO Zagreb, uključujući odgovore o kapacitetima termičke oporabe GIO-a i privremenom skladištenju. [Poveznica](#)
5. Grad Zagreb, 26. ožujka 2025. – predstavljanje idejnog projekta, uključujući javnu tvrdnju o potpuno zatvorenom postrojenju „bez neugodnih mirisa“. [Poveznica](#)
6. Grad Zagreb, 5. lipnja 2026. – prethodno savjetovanje za javnu nabavu projektiranja i izgradnje CGO-a, procijenjena vrijednost 155 milijuna eura bez PDV-a. [Poveznica](#)
7. Grad Zagreb, 23. srpnja 2018. – u nazočnosti gradonačelnika Milana Bandića potpisani ugovori vezani uz izradu studijsko-projektne dokumentacije za CGO Zagreb. [Poveznica](#)
8. Grad Zagreb – pregled aktivnosti gospodarenja otpadom; Resnik naveden kao lokacija CGO-a te podaci o ugovorima za studijsko-projektnu dokumentaciju sklopljenima 2019. [Poveznica](#)
9. Pravilnik o parametrima sukladnosti, metodama analiza i monitorinzima vode namijenjene za ljudsku potrošnju, NN 64/2023 – „Zbroj PFAS-ova“ 0,10 µg/L. [Poveznica](#)
10. Europska komisija – PFAS pollution: postojanost PFAS-a, izvori iz proizvoda i otpada te izazovi uklanjanja. [Poveznica](#)
11. USKOK, 6. kolovoza 2026. – priopćenje i objavljeni nalazi vještačenja zaštite okoliša za lokaciju Gospić, Bilajska 50. [Poveznica](#)
12. Ministarstvo zaštite okoliša i zelene tranzicije, 19. kolovoza 2026. – rezultati službenih analiza vode na području Gospića i Ličko-senjske županije. [Poveznica](#)
13. Građanska inicijativa RESPIRA – O nama. [Poveznica](#)
14. Konačna Studija o utjecaju na okoliš za CGO Zagreb – detaljni podaci o tokovima otpada; za 2029. navodi ukupno 347.994 tone ulaza, 34.724 tone GIO 1 i 81.933 tone GIO 2, odnosno ukupno **116.657 tona GIO-a**. [Poveznica](#)
15. European Environment Agency (EEA) – *PFAS in textiles in Europe's circular economy*: prisutnost PFAS-a u tekstilu, mogućnost njihova oslobađanja iz otpada i procjednih voda te ograničena učinkovitost pročišćavanja otpadnih voda. [Poveznica](#)
16. Direktiva (EU) 2026/805 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. ožujka 2026. – izmjene europskog okvira za zaštitu površinskih i podzemnih voda, uključujući uvrštavanje „Sum of PFAS“ u standarde kakvoće podzemnih voda i preporuku državama članicama za praćenje „PFAS Total“. [Poveznica](#)
17. Europska komisija – tehničke smjernice za metode analize PFAS-a u vodi namijenjenoj ljudskoj potrošnji, uključujući parametre „PFAS Total“, „Sum of PFAS“ i zahtjeve vezane uz granice kvantifikacije analitičkih metoda. [Poveznica](#)